

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D.,
ve věci

žalobkyně: J. S., narozena X
bytem X

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 3. 2025, č. j. X, o invalidním důchodu,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhala přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 24. 3. 2025, č. j. X kterým byly zamítnuty námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 12. 2024, č. j. X. Uvedeným rozhodnutím ze dne 20. 12. 2024 odňala žalovaná žalobkyni invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a), § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Teplice ze dne 10. 12. 2024 již není invalidní.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

Žaloba

2. Zásadně nesouhlasil s odnětím invalidního důchodu ani s posouzením svého zdravotního stavu. Uvádí, že po vyučení na ISŠS Hotelová Teplice a absolvování pečovatelského kurzu v roce 2018 postupně pracovala v několika profesích. Od roku 2022 vykonávala práci pomocné síly v mateřské škole. Následně, od roku 2023, je zaměstnána jako administrativní pracovnice ve společnosti AUTODÍLY RYCHLOSERVIS Bílina s.r.o., jejíž provoz je spojen i s výdejem zásilek pro firmu Zásilkovna. V rámci své pracovní náplně tak kromě administrativy zajišťuje i výdej zásilek zákazníkům; tuto činnost popisuje jako středně fyzicky náročnou a psychicky zatěžující. Vzhledem k dlouhodobě nepříznivému zdravotnímu stavu práci vykonává pouze na zkrácený úvazek.
3. Žalobkyně uvedla, že v roce 2019 onemocněla karcinomem pravého prsu. Po neoadjuvantní léčbě podstoupila ablaci prsu následovanou radioterapií a biologickou léčbou. Onkologická terapie má trvalé následky, a proto pokračuje v podpůrné léčbě až do roku 2030. Přestože je v současnosti v remisi, dlouhodobé následky léčby jí brání ve výkonu pracovní činnosti v plném rozsahu. Lymfedém pravé horní končetiny je chronický a vyžaduje trvalou rehabilitaci a lymfodrenáž. Onkolog potvrzuje, že tyto obtíže jsou přímým důsledkem prodělané onkologické léčby.
4. Žalobkyně dále trpí dlouhodobou bolestí páteře, bolestí a poruchou hybnosti pravé horní končetiny v důsledku provedené ablace prsu. Udává rovněž urologické obtíže. Dlouhodobě se potýká s astmatem, dušností, poruchami imunity a opakovanými pásovými opary, které souvisí s oslabením organismu po onkologické léčbě. Tyto obtíže negativně ovlivňují její spánek a možnost odpočinku, což má dopad na její psychický stav a každodenní fungování.
5. Ačkoli je žalobkyně schopna určité výdělečné činnosti, činí tak pouze s výraznými omezeními. Její zdravotní stav jí neumožňuje celodenní výkon zaměstnání a neodpovídá závěrům uvedeným v napadeném rozhodnutí. Z těchto důvodů navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

Vyjádření žalované

6. Žalovaná stručně zrekapitulovala dosavadní průběh správního řízení a ve svém vyjádření připomněla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku o invaliditě ze dne 10. 12. 2024, podle kterého již žalobkyně není invalidní. Žalovaná uvedla, že žalobu shledává nedůvodnou.

Další podání žalobkyně

7. Žalobkyně ve svém podání ze dne 12. 1. 2026 vyjádřila nesouhlas se závěry posudkové komise, ze dne 22. 10. 2025. Namítala, že komise nezohlednila její aktuální zdravotní stav, který podle ní svědčí o trvající invaliditě. V této souvislosti popsala průběh jednání a vyšetření před posudkovou komisí konaného dne 22. 10. 2025. Uvedla, že jí nebyl poskytnut dostatečný prostor k vyjádření, komise si odpovídala sama a zaměřila se převážně na obtíže týkající se močového měchýře, nikoli na trvalé poškození pravé horní končetiny, které je pro ni zásadní. Popsala, že v pravé horní končetině dochází ke ztrátě citu, jedná se o trvalý stav vyžadující pravidelné lymfomasáže, avšak posudková komise tuto skutečnost podle jejího názoru náležitě nezohlednila.

8. MUDr. J. Z. ve své lékařské zprávě popsal zhoršení zdravotního stavu žalobkyně a výraznou limitaci v běžném životě s trvalými následky po onkologické léčbě. Tyto skutečnosti však nebyly v posudku vůbec zohledněny. Posudkový lékař se navíc až v průběhu jednání dozvěděl, že žalobkyni byly odstraněny lymfatické uzliny, ačkoli tato diagnóza je uvedena v několika lékařských zprávách.
9. Žalobkyně uvedla, že již od roku 2022 trpí necitlivostí, brněním a křečemi v pravé horní končetině, přičemž obtíže se postupně zhoršují. Z tohoto důvodu pracuje pouze 6 hodin denně. Uvedla, že kdyby byla fyzicky způsobilá jako před onemocněním, o invalidní důchod by nežádala. V současné době pracuje na výdejně Zásilkovny, kde manipuluje s těžkými zásilkami, avšak v posudku ze dne 22.10.2025 je mylně uvedeno, že vykonává administrativní práci.
10. S ohledem na uvedené skutečnosti souhlasí, aby soud rozhodl bez nařízení jednání, a nepožaduje další vyšetření posudkovou komisí.)

Posouzení věci soudem

11. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalobkyně s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaná nesdělila do dvou týdnů od doručení výzvy soudu svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoliv byla ve výzvě výslovně poučena, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání uděluje.
12. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobkyně uplatnila v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobkyně je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení i zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
13. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
14. Po přezkoumání skutkového a právního stavu, včetně zdravotního posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 22. 10. 2025, který

nechal vypracovat soud pro účely předmětného řízení, dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

15. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalovaná přiznala žalobkyni od 8. 1. 2021, invalidní důchod invalidní důchod druhého stupně, na základě posudku o invaliditě vypracovaného dne 19. 11. 2020 posudkovou lékařkou MUDr. A. Z. pro Okresní správu sociálního zabezpečení Teplice poklesla pracovní schopnost žalobkyně o 50 % – rozhodující příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole II, oddílu A, položce 1d přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity.
16. V rámci kontrolní lékařské prohlídky dne 28. 11. 2022 posudkový lékař MUDr. T. N. ve v posudku o invaliditě uvedl, že došlo ke změně míry poklesu pracovní neschopnosti žadatelky a to o 40 % – rozhodující příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole II, oddílu A, položce 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Rozhodnutím žalované ze dne 7. 4. 2023 došlo ke snížení výše invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně.
17. Dne 10. 12. 2024 se uskutečnila kontrolní lékařská prohlídka, při které posudková lékařka MUDr. J. C. pro Okresní správu sociálního zabezpečení Teplice posoudila zdravotní stav žalobkyně a dospěla k závěru, že se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona o důchodovém pojištění, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně je zdravotní postižení uvedené v kapitole II, oddílu A, položce 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně činí podle posudkové lékařky 25 % s tím, že míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity nemění. Datum zániku invalidity bylo stanoveno na 10. 12. 2024. Na základě tohoto posudku vydala žalovaná dne 20. 12. 2024 výše citované rozhodnutí, jímž žalobkyni od 10. 12. 2025 odňala invalidní důchod, neboť její pracovní schopnost poklesla vlivem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 25 %, přičemž pojištěnec je invalidní, jestliže pokles jeho pracovní schopnosti činí nejméně 35 %.
18. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně námitky dne 13. 1. 2025. Žalovaná si v řízení o námitkách vyžádala nový posudek o invaliditě žalobce ze dne 26. 2. 2025, který vypracovala posudková lékařka Lékařské posudkové služby České správy sociálního zabezpečení v Ústí nad Labem (dále jen „LPS“) MUDr. L. N. Tato posudková lékařka opětovně posoudila zdravotní stav žalobkyně a dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole II, oddílu A, položce 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně činí podle lékařky LPS 25 % s tím, že míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity nemění. Na základě tohoto nového posudku vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí ze dne 24. 3. 2025, kterým byly zamítnuty námitky žalobkyně a bylo potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 20. 12. 2024 s odůvodněním, že pro vznik invalidity nejsou splněny podmínky, neboť pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činí 25 % a pro vznik invalidity je nutné, aby nastal pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

19. Podle ustanovení § 39 odst. 1 až 5 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
20. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
21. Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,
- a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
 - b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
 - c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
 - d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
 - e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
 - f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
22. Za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.
23. Způsob posouzení a procentní míry poklesu pracovní schopnosti, co se rozumí zcela mimořádnými podmínkami, způsob zhodnocení a využití zachované pracovní schopnosti podle § 39 odst. 4 písm. e) zákona o důchodovém pojištění, pak stanovuje prováděcí předpis, konkrétně vyhláška č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity.
24. Jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod alespoň I. stupně je existence invalidity pojištěnce, která dosahuje alespoň zákonem stanovené hranice 35 % (srov. § 38 a § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění). Bylo proto třeba zjistit, zda žalobkyně splňovala ke dni 24. 3. 2025, tedy ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky invalidity alespoň I. stupně, tj. zda nastal pokles její pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
25. Soud se nespokojil se závěry posudku ze dne 26. 2. 2025, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci předmětného soudního řízení v intencích ust. § 52 odst. 1 v návaznosti na ust. § 77 s. ř. s. odborný posudek od posudkové komise, která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobkyně, dále také posoudila pokles její pracovní schopnosti a zaujala posudkový závěr o invaliditě žalobkyně.

26. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů ke dni 26. 2. 2025. Žalobkyně jednání komise byla přítomna. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů relevantních pro souzenou věc a spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Teplice pak komise dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně ke dni 24. 3. 2025 byl 25 %, což neodpovídá ani invaliditě I. stupně.
27. Komise konstatovala, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole II, odd. A, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., v daném případě se jedná o onkologii, zhoubné novotvary, lehké postižení (stavy v kompletní remisi, zpravidla po 6 měsících po ukončení aktivní onkologické léčby, stabilizované nebo menší výkony z důvodů zhoubného novotvaru, resekce nebo amputace zvenčí přímo neviditelné, amputace částí, kde je možná protetická náhrada (např. mastektomie, parciální amputační ztráty končetin, resekce částí střeva, hysterektomie, enukleace bulbu oka při dobré funkci jediného oka) nebo stavy s lehkým funkčním postižením některých orgánů nebo systémů, výkon některých denních aktivit s obtížemi nebo s využitím kompenzačních mechanismů a prostředků). Procentní míra poklesu pracovní schopnosti dle tohoto zařazení je 25 % (rozmezí určené pro toto postižení je 15 % až 25 %). Procentní míra poklesu pracovní schopnosti nebyla podle ustanovení § 3 a § 4 vyhlášky č. 359/2009 Sb. zvýšena.
28. Soud konstatuje, že posudková komise jednala v řádném složení, že její posudek, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Žalobkyně byla přítomna při jednání komise.
29. Lékaři Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem přitom dospěli ke stejné kvalifikaci postižení žalobkyně jako posudková lékařka žalované v námitkovém řízení. Výsledným posouzením bylo zjištěno, že žalobkyně dosahuje pouze 25 %, takže z této skutečnosti je patrné, že žalobkyně nesplnila podmínku invalidity dle zákona o důchodovém pojištění, a to minimálně 35 % míru poklesu pracovní schopnosti.
30. Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise a za daného stavu věci soud neshledal potřebu, aby byl doplňován výše citovaný posudek posudkové komise či aby byl případně ve věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání zdravotního stavu žalobkyně. Požadavek v tomto směru ostatně v předmětném soudním řízení nevznesly ani žalovaná ani samotná žalobkyně poté, co byly seznámeny s posudkovým závěrem. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět nějaké další dokazování, koresponduje ustálené judikatuře správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu (viz např. jeho rozsudky ze dne 25. 6. 2003 č. j. 2 Ads 9/2003-50, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 150/2004 a také na www.nssoud.cz, nebo ze dne 28. 8. 2003 č. j. 5 Ads 22/2003-48 či ze dne 12. 3. 2009 č. j. 3 Ads 143/2008-92, které jsou rovněž dostupné na www.nssoud.cz).

31. V souladu s § 54 odst. 2 s. ř. s. je rozsudek vyhlášen vyvěšením na úřední desce soudu, neboť se nekonalo ústní jednání, při němž by byl vyhlášen. Rozsudek je zveřejněn ve zkráceném znění po dobu čtrnácti dnů; den jeho vyhlášení je vyznačen na jeho písemném vyhotovení.
32. S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku rozsudku ad I. podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
33. Současně soud podle ust. § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve výroku rozsudku ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a žalované náhrada nákladů řízení nepřísluší.
34. Pro úplnost soud směrem k žalobkyni poznamenává, že důvodem pro přiznání nároku na invalidní důchod, nemůže být jen subjektivní pocit žadatele o důchod o jeho neschopnosti k výkonu většiny zaměstnání pro špatný zdravotní stav. Přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným zdravotním stavem, posuzovaným příslušnou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí. Dále by měla žalobkyně vzít v potaz fakt, že v souzené věci je možné vycházet, a to s poukazem na ust. § 75 odst. 1 s. ř. s., toliko ze zdravotního stavu, jaký měla v době rozhodování žalované, tj. ke dni 24. 3. 2025. Případné zhoršení stávajících zdravotních obtíží, popř. vznik nových zdravotních obtíží po tomto datu nemůže být v tomto řízení v zásadě nikterak zohledněno. Ust. § 75 odst. 1 s. ř. s., které je pro správní soudy závazné, totiž výslovně stanovuje, že při přezkoumávání rozhodnutí správního orgánu vychází správní soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Žalobkyně tak má možnost případně poukazovat na své zhoršující se zdravotní obtíže, popř. nově vzniklé zdravotní obtíže, které nastaly po datu vydání rozhodnutí žalované v případném novém řízení o přiznání invalidního důchodu, které může žalobkyně iniciovat.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie-

Ústí nad Labem 27. března 2026

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.